

Andrzej Stoga

Kronika Muzeum Adwokatury Polskiej : (okres: listopad 1987 - listopad 1988)

Palestra 33/3(375), 108-109

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

2. Każda z nagród będzie przyznawana co dwa lata i będzie obejmowała opracowania opublikowane w okresie minionego dwulecia poprzedzającego przyznanie nagrody. Nagroda za twórczość publicystyczną obejmuje również prace rozpowszechnione za pomocą radia, telewizji lub filmu. Nagroda imienia adv. W. Bayera będzie przyznawana tylko za prace opublikowane w „Palestrze” lub wydane w formie książkowej.
3. Wniosek o przyznanie nagrody zgłaszać może każda osoba fizyczna lub prawna bez ograniczeń. Wniosek należy zgłaszać na piśmie pod adresem: Ośrodek Badawczy Adwokatury w Warszawie, Al. Ujazdowskie 49, w ciągu 6 miesięcy od ogłoszenia komunikatu w tej sprawie. Do zgłoszenia, zawierającego imię, nazwisko i adres kandydata, należy dołączyć odpis publikacji, a w wypadku emisji radiowej, telewizyjnej lub filmowej — stenogram lub scenariusz.
4. Nagrody przyznaje Komisja w składzie: prezes NRA, prezes Rady Naukowej OBA, dyrektor OBA, redaktor naczelny „Palestry” lub osoby przez nich delegowane. W skład Komisji może wchodzić ponadto osoba powołana każdorazowo przez Prezydium NRA.
5. Po raz pierwszy Komisja przyzna wyjątkowo nagrodę imienia adv. W. Bayera, za pracę opublikowaną w okresie ostatnich dziesięciu lat. W roku 1989 nagrody imienia adv. S. Garlickiego i B. Ołomuckiego przyznane zostaną wyjątkowo za prace opublikowane w okresie minionych czterech lat.

Z PRAC OŚRODKA BADAWCZEGO ADWOKATURY

KRONIKA MUZEUM ADWOKATURY POLSKIEJ

(okres: listopad 1987 — listopad 1988)

W omawianym okresie dokonało się w Muzeum wiele zmian. W listopadzie 1987 r. powołany został uchwałą NRA nowy kustosz dr Andrzej Stoga, historyk sztuki i muzeolog, który prowadzi w Muzeum wszelkie prace administracyjne i merytoryczne. Do najistotniejszych inwestycji, o jakie Muzeum wzbogaciło się w tym czasie, należy zaliczyć:

- 1) zainstalowanie elektronicznego systemu alarmowego,
- 2) odnowienie klatki schodowej prowadzącej do biura Muzeum, a także pomieszczeń biura i magazynu,
- 3) położenie wykładziny podłogowej na klatce schodowej prowadzącej do biura, która znacznie podniosła estetykę tego wnętrza dawnej piwnicy,
- 4) uporządkowanie ogrodu zdewastowanego na skutek zainstalowania w nim systemu grzewczego. W grudniu 1988 r. dom przy ul. Lekarskiej 7, w którym mieści się Muzeum, podłączony został do miejskiej sieci c.o. Gwarantuje to teraz stałą temperaturę w salach wystawowych.

Prace merytoryczne w Muzeum prowadzone są równolegle w czterech kierunkach: 1) inwentaryzacji zbiorów, 2) planowania i urządzenia ekspozycji, 3) reklamy Muzeum i pracy oświatowej, 4) pozyskiwania nowych przedmiotów muzealnych.

Ad 1. Do listopada 1987 r. zbiory Muzeum były zinwentaryzowane w niespełna 40%. Powstała więc pilna potrzeba zorientowania się w stanie posiadania oraz inwentaryzacji wszystkich przedmiotów muzealnych. Zaczęte w tej mierze prace zostaną zakończone do końca 1988 r.

Ad 2. Najbliższe wystawy organizowane przez Muzeum dotyczyć będą: jedna — stałej ekspozycji w Domu Pracy Twórczej w Grzegorzewicach (portrety fotograficzne wybitnych adwokatów polskich w sali konferencyjnej — okres marzec—kwiecień 1989 r.), a druga — czasowej wystawy towarzyszącej sesji naukowej „Adwokatura w służbie nauki” w siedzibie ORA w Warszawie (listopad 1989 r.). Po zakończeniu wystawa ta również zostanie przeniesiona do Grzegorzewic.

Ad 3. Muzeum Adwokatury Polskiej jest placówką unikalną w skali Europy, a jego zbiory z pewnością mogą zainteresować osoby także spoza środowiska prawniczego. Aby rozszerzyć krąg zwiedzających, Muzeum stale prowadzi akcję informacyjną w środkach masowego przekazu. W tym roku ukazało się np. kilka artykułów w prasie (wszystkie oceniane bardzo pozytywnie), zamieszczony też został stały anons w WIK-u, a telewizja przekazała wprawdzie krótką, ale treściwą relację z Muzeum w Teleexpressie (listopad 1988 r.). Oprócz tego, po nawiązaniu kontaktu z kuratorium szkolnym, Muzeum odwiedzane jest regularnie przez uczniów liceów warszawskich.

Ad 4. Muzeum uzyskało ostatnio nowe przedmioty muzealne o nieprzeciętnej wartości. Dwa najważniejsze z nich to „Statuta Regni Poloniae (...)”, wydane w Lublinie w 1597 r. (dar prof. Marka Konopnickiego z USA i p. Ireny Dąbkiewicz z Warszawy) oraz „Album z 1930 r.”, zawierający 30 fotografii wybitnych adwokatów polskich tego czasu z własnoręcznymi ich podpisami (zakupiony od osoby prywatnej). „Statuta Regni Poloniae (...)” stanowi — obok innego starodruku „Prawa konstytucyjne i Przywileje Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Litewskiego” 1739 r. (dar mec. W. Bayera) — najcenniejsze muzealium w zbiorach.

Ofiarodawcami, którzy wzbogacili stan posiadania Muzeum w ostatnich miesiącach, byli także: p. Tamara Adamczak, mec. Witold Bayer, p. Krystyna Brielawska-Jackowska, p. Hanna Kalinowska, p. Maria Nagórska, p. Maria Olechowicz, mec. Jerzy Parzyński, p. Maria Siekacka, p. Anna Skoczek, mec. Zofia Skupińska, Naczelna Rada Adwokacka.

Za łaskawą pamięć o Muzeum wszystkim Ofiarodawcom składam serdeczne podziękowania.

dr Andrzej Stoga

Dyrektor
Muzeum Adwokatury Polskiej